

indgå i vurderingen af tilknytningen til de respektive lande.

....
 Ved vurderingen af den herboendes ophold i ægtefællens hjemland skal der tages hensyn til, om opholdet skyldes en arbejdsmæssig udstationering i forbindelse med ansættelse hos de danske myndigheder, internationale organisationer o.l. eller hos en dansk virksomhed. Er dette tilfældet, indgår opholdet i ægtefællens hjemland ikke med samme vægt i afvejningen, som hvis der er tale om et ophold, der ikke har en sådan begrundelse.

Herudover skal der foretages en afvejning af ægtefællernes *familiemæssige bånd* til Danmark set i forhold til ægtefællernes familiemæssige bånd til den tilkommende ægtefælles hjemland.

....
 Der skal endvidere foretages en afvejning af ægtefællernes *sproglige færdigheder*, herunder om den herboende taler dansk, om ægtefællerne taler det sprog, som tales i ægtefællens hjemland, og om ægtefællen taler dansk.

Endelig skal der foretages en afvejning af ægtefællernes *uddannelses- eller arbejdsmæssige tilknytning* til Danmark eller et andet land.

....
 Der vil i visse tilfælde kunne være ganske særlige grunde, der taler for, at der skal tillades ægtefællesammenføring her i landet, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er størst. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.6.

....
 Ganske særlige grunde, der taler for at tillade ægtefællesammenføring, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land, vil endvidere kunne foreligge, hvis det på grund af høj alder, alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.«

Efter den praksis, der har udmøntet sig hos udlændingemyndighederne, kræves tilknytningskravet endvidere ikke opfyldt i de situatio-

ner, hvor den herboende er i fast beskæftigelse inden for et af de områder, der er omfattet af Positivlisten (for tiden ingeniører, videnarbejdere inden for naturvidenskab og teknologi, læger og sygeplejersker), samt hvor den herboende er ansat i statens tjeneste og varetager en stilling af en sådan karakter, at udenrigs- og sikkerhedspolitiske hensyn taler imod at henvise den pågældende til at tage ophold i udlandet med sin ægtefælle, hvis dette reelt indebærer, at den pågældende må fratænde sin stilling. Også andre former for særlig erhvervsmæssig tilknytning til Danmark vil efter en helt konkret vurdering kunne begrunde, at tilknytningskravet ikke kræves opfyldt.

For en nærmere beskrivelse af administrationen af tilknytningskravet kan jeg henvise til Udlændingestyrelsens og Integrationsministeriets notat af 26. november 2002 om anvendelsen af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7. Notatet er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 28. november 2002 (alm. del, bilag 106).

Af notatet fremgår det blandt andet, at det er hensigten medio 2003 at foretage en nærmere vurdering af den nye praksis, der på det tidspunkt har udmøntet sig ved anvendelsen af bestemmelsen om tilknytningskravet i udlændingelovens § 9, stk. 7. Det reviderede notatet vil blive sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til orientering.

Spm. nr. S 3806

Til integrationsministeren (1/7 03) af:

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Hvor mange får afslag på familiesammenføring alene på baggrund af tilknytningskravet, som opfylder samtlige andre krav for familiesammenføring?«

Begrundelse

Svaret ønskes i eksakte tal, som procent af ansøgninger og som procent af afslag på ansøgninger.